

[Erling Dinesen.]

når han siger, at udvalget må inddrage en videre kreds af problemer, som arbejdsministeren åbenbart mener at organisationerne ikke er i stand til at forhandle sig til rette om. Det er muligt, de ikke er det, men selv om de ikke er i stand til at klare de videre forhandlinger og nå frem til et resultat, så gør det jo ikke automatisk problemerne til lovgivningsanliggender.

Derimod er forligsmandsloven noget, som dette folketing har vedtaget, og det er ikke alene folketingets ret, det er også folketingets pligt at beskæftige sig med disse ting.

Det var egentlig også ganske mærkeligt at høre hr. Simonsen tale om denne ejendommelige socialdemokratiske indblanding i organisationernes anliggender, fordi vi kommer med et forslag om ændringer i en lov vedtaget af dette folketing. Det er jo det, det drejer sig om. Hr. Simonsen nævnte ferieloven, som jo også er vedtaget af dette folketing. Partierne her i tinget må dog vel have lov til at komme med forslag om ændringer i den bestående lovgivning, uden at der af den grund skal tales om indblanding i organisationsanliggender. Tværtimod er det jo, som det er fremgået af de udtalelser, arbejdsministeren har fremført her i dag, ministeren, der vil inddrage arbejdsmarkedsaftalerne, og jeg fik den fornemmelse, at det var hr. Simonsen også mest indstillet på.

Fru Hanne Reintoft sagde: hvorfor skal vi have sammenkædning af beslægtede områder? Det kan man naturligvis godt føre en lang og saglig diskussion om, men det, der i og for sig for mig at se er det afgørende, er, at det inden for beslægtede områder kan gavne de svagest organiserede og de områder, som i øvrigt står svagest i en overenskomstsituation. Det er altså for så vidt ud fra et solidaritetsprincip, og dette med solidaritet er jo stadig væk noget, der tæller i fagbevægelsen — sådan vurderer jeg det i alle tilfælde.

Der blev spurgt, om det var en styrkelse af forligsmandsloven, det her drejede sig om, og hr. Erik Hansen (Ålborg amt) spurgte, om forslaget vil svække forligsinstitutionen. Det mener jeg slet ikke der er tale om. Jeg mener, der vil blive tale om en styrkelse af forligsinstitutionen, hvis dette forslag vedtages. Vi finder da, at forligsinstitutionen er en nyttig institution i det sam-

fund, vi lever i, og vi mener videre, at den kan blive endnu mere hensigtsmæssig, såfremt det grundlag, forligsinstitutionen virker på, bliver moderniseret og dermed tilpasset den udvikling, som har fundet sted på arbejdsmarkedet i de sidste mange år.

Jeg vil gerne føje til, at vi kunne selvfølgelig godt have fremsat et lovforslag indeholdende de ændringer, vi finder påkrævet. Når vi ikke har gjort det, skyldes det alene det forhold, at vi finder, at både folketinget og arbejdsmarkedet er bedre tjent med, at de faglige hovedorganisationer kommer direkte med i revisionsarbejdet med forligsmandsloven gennem det udvalgsarbejde, vi har foreslået, og det ønsker vi gerne kom i gang meget hurtigt, sådan at man havde et resultat inden de kommende overenskomstforhandlinger. Vi ved, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer er levende interesseret i, at den frie forhandlingsret bevares. Det mener jeg forligsinstitutionen kan medvirke til, og hovedopgaven må efter min opfattelse være at sikre denne frie forhandlingsret og derved undgå i videst muligt omfang, at regering og folketing skal indblandes i de generelle overenskomstforhandlinger.

Vi har, som flere har været inde på, i det foreslåede kommissorium for udvalget peget på nogle af de vigtigste spørgsmål, som har givet anledning til kritik, og som vi mener der er grund til at se nærmere på, og jeg vil for en ordens skyld understrege nok en gang, at retten til konflikt kan de faglige organisationer naturligvis under ingen omstændigheder give afkald på. Det ville jo simpelt hen betyde, at arbejdsgiverne risikofrit kunne sige nej til et hvilket som helst krav, uanset hvor berettiget det var.

Adskillige af ordførerne har været inde på sammenkædningsreglerne; jeg vil gerne sige, at der er adskillige grunde til, at vi ønsker en ændring i de gældende regler om sammenkædning. Man kan nok argumentere for visse fordele ved disse regler, men jeg synes — med den begrænsning, jeg nævnte før — at ulemperne er større. Jeg har selv forhandlet under disse regler, og det fandt jeg ikke var tilfredsstillende, tværtimod. Skulle jeg pege direkte på et par enkelte ting i denne sammenhæng, skulle det være det højst utilfredsstillende i de alt for summariske og generelle løsninger, vi kommer ud for under disse regler. Forholdet er jo det, at arbejds-